

Hovocubo 50 jaar, Het boek

UEFA Futsalcup, Dublin

Na een drukke lunch in een veel te warme keuken tussen het geklater van pannen, borden en een printertje die te veel bestellingen op papier drukte kon ik iets na tweeën de keuken uit glippen om op mijn telefoon te kijken. Snel keek ik naar de Hovo groepsapp. Een groepsapp die ontplofte. Scrollend door de berichten las ik dat Dublin de bestemming was geworden. We schrijven 3 juli 2014, ruim zes weken na die onvergetelijke 16 mei. `That final day` schreef huidig NOS verslaggever en voormalig Hovocubo speaker Chris Wobben in een terugblik op die be kroonde dag. De loting in Nyon koppelde Hovocubo aan Wrexham Futsal Club (Wales), Istanbul Üniversitesi SK (Turkije) en Eden Futsal (Ierland). Alleen de winnaar van deze zogeheten `preliminary round` zou zich plaatsen voor `the main round` waarin Inter FS (Spanje), Lokomtiv Kharkiv (Oekraïne) en KMN Kobarid (Slovenië) als mogelijke tegenstanders uit de koker kwamen. Terug in de keuken, waar bij toeval RTV-NH als radiokanaal uit de speakers kwam werd dit in het nieuwsbulletin nog eens bevestigd. Met een glimlach ging ik verder met de `mice en place`. Bijna vakantie, daarna de voorbereiding op het komende seizoen en eind augustus naar Dublin. Dit wordt een mooie zomer..

De weken die volgden stonden bij het bestuur en de staf in het teken van de organisatie rondom deze trip. Onder leiding van Tineke Diaz, Arnold Rampersad en Arie Gooyers werd een draaiboek geschreven. Van vliegtickets en vluchtschema's tot teambagage en kamerindelingen, aan alles werd gedacht. Er waren zelf Hovocubo speldjes voor op de kostuums die met name Arnold Rampersad graag droeg. Eind juli startte de voorbereiding van het seizoen met de traditionele shuttle run test en de nodige trainingen en oefenwedstrijden. De weken vlogen voorbij. Net als Hovocubo's eerste deelname aan de UEFA Futsal Cup en de vlucht naar Dublin. Op vrijdag 22 augustus nog even naar Antwerpen voor de BENEbeker om maandag 25 augustus om 10.00 uur te verzamelen op Schiphol waar een grote delegatie Hovocubanen stond te wachten.

De volgende spelers waren aanwezig: Ronald van Leeuwen (1), Dennis Selbach (4), Joost Reus (5), Mo El Rougui, (6), Every Janzen (7), Youssef Makraou (8), Amir Molkârâi (9), Issam El Bakkali (10), Mick van der Gulik (11), Jasper Boon (12), Karim Ajnane (20), Appie Attahiri (22), Mo Ajnane (24). De staf en bestuur bestond uit: Head of Delegation : Arnold Rampersad, Trainer/Coach : Sander van Dijk, Fysio/Teammanager : Tineke Diaz, teammanager: Tommy Huyser en vanuit het Bestuur : Paul Walkeuter, Arie Gooyers, Sebastiaan Huijsman, Jan Gasseling, Marja van Dijk. Ook gingen de nodige supporters mee: Marcel Bank, Tom Thuring, Frens van Dijk, Jennifer Passial, Winfred Wester, Edo en Selma, Nico Bennis en de bouwbedrijf het gilde mannen.

Na de incheckprocedure had een ieder nog ruim twee uur de tijd om naar de gate te gaan voor vlucht HK 21 van Air Lingus. Het logo van deze vliegmaatschappij, een klavertje 3 in plaats van een klavertje 4 zorgde direct voor de nodige twijfels bij diegene met vliegangst. Dat dit later in het vliegtuig werd aangewakkerd door een portie Hoornse galgenhumor van Sebastiaan `de stewardess is jarig dus we maken zo twee loopings` zorgde bij een enkeling voor extra zweetparels. Maar dat terzijde. Het vliegtuig überhaupt betreden bleek voor een speler vanwege een verlopen visum niet mogelijk. De stemming sloeg om, maar gelukkig wist aanwinst Mo Ajnane dankzij een hoop geregeld door voorzitter Paul Walkeuter de volgende ochtend Dublin te bereiken. Rond 13.00 uur steeg het vliegtuig op en na iets meer dan een uur konden wij voet aan Ierse bodem zetten. Ierland eind Augustus is dan precies wat je vooraf verwacht. Cloudy, windy, rainy and cold. Uitstekend weer om

Hovocubo 50 jaar, Het boek

te zaalvoetballen dus, of het bezoeken van een pub, getuige de witte koppies van een aantal supporters bij het ontbijt de volgende ochtend.

Na de uitcheckprocedure op het vliegveld stond er vanuit de UEFA een bus te wachten en na een half uur waren we buiten Dublin in het Louis Fitzgerald Hotel. Een prima onderkomen, tien minuten rijden van de sporthal. Wat volgde was de incheckprocedure een avondmaaltijd en een analyse van de tegenstander. De volgende dag stond immers de eerste wedstrijd op het programma.

Dinsdag 26 augustus begon met een ontbijt waarna er aan het begin van de middag een bezoek werd gebracht aan de sporthal. Even sfeer proeven en een kort loopprogramma. Eind van de middag stond de eerste wedstrijd tegen Wrexham op het programma. Waar zij ons in de voorbeschouwing als de favoriet betitelden wisten wij niet wat er van deze ploeg kon worden verwacht. `Veel fysiek` en als je pech hebt een `paar rotschoppen` waren kreten die over en weer gingen. Om een kans te maken op het behalen van de volgende ronde moest deze wedstrijd worden gewonnen en het liefst met ruime cijfers. Dat de wedstrijd uiteindelijk met 8-0 gewonnen werd was een prachtige start van dit toernooi. Technisch en tactisch waren wij een paar maatjes te groot voor deze sportieve en sympathieke tegenstander.

Training in The National Basketballarena onder leiding van succetrainer Sander van Dijk.

Hovocubo 50 jaar, Het boek

De kop op de website van de UEFA liet Hovocubo ook beginnen in stijl: *“Dutch club Hovocubo made a fine UEFA Futsal Cup debut as both they and preliminary round Group A hosts Eden Futsal won in Dublin on the opening day of the European season.”*

VLIEGENDE START HOVO

Vincent SchotBron: Noord Hollands Dagblad

Tallaght * De spelers van Eden Futsal en Istanbul Universitesi SK gaan er eens goed voor zitten. Voordat zij aan hun voorronde van de UEFA Futsal Cup beginnen, kunnen de Ieren en Turken op hun gemak bekijken wat voor vlees zij verder in de kuip hebben. In de veertig minuten die volgen, zien zij de zaalvoetballers van Hovocubo zich kandidaat stellen voor de eindzege door Wrexham Futsal Club met 8-0 af te drogen.

Afgaand op hetgeen de toeschouwers van het openingsduel in de tweede wedstrijd van de avond zelf laten zien, is de kampioen van Wales overduidelijk de zwakke vroeder van het viertal dat speelt om een ticket voor de eerste ronde van het hoofdtoernooi. Als inziet en enthousiasme de graadmeter zijn om een ploeg te beoordelen, dan is Wrexham een topploeg. Zijn tactische vernuft en voetbalkwaliteit hiervoor echter de maatstaf, dan is de ploeg een bescheiden amateurclub.

Het spel van Hovocubo ontregelen met fysiek spel en de bal zo hard en ver mogelijk naar voren schieten. Zo laat de defensieve tactiek van Wrexham zich omschrijven. Aanvallend is het ook niet om over naar huis te schrijven. Op vaste spelpatronen of ingestudeerde standaardsituaties valt de ploeg niet te betrappen. Tot meer dan schoten van pal over de middenlijn komt het dan ook niet. Raakt een van deze langeafstandsraketten een reclamebord in de nok van het sportcentrum dan verder de wisselers op van de bank om hun ploegmakker te complimenteren. Veel inzet, weinig kwaliteit. Trainer Sander van Dijk is de eerste om te beamen dat de zege wordt geboekt op een uiterst matige tegenstander. Toch is hij tevreden met de vliegende start. “we zijn niet meegegaan met hun spel, zijn tot het eind zakelijk blijven voetballen en hebben een flinke score neergezet. Dit laatste ook nog eens een aantal keer via goede aanvallen. Al met al een heel goede toernooistart.”

Zelfvertrouwen

De trainer zegt er geen woord verkeerd mee. Hovocubo laat bij vlagen inderdaad prachtig combinatievoetbal zien. Patronen die een paar dagen eerder – tijdens de strijd om de BeNe Beker – nog niet uit de verf komen en ook maandag tijdens de afsluitende training nog wisselden succes kennen, worden nu succesvol uitgevoerd. Het zal het zelfvertrouwen de injectie geven die zijn ploeg nodig heeft met de betere tegenstanders die komen gaan.

Halverwege het duel staat er tegen de Welshmen al een comfortabele 4-0 voorsprong op het scorebord. Na de pauze wordt dit aantal verdubbeld. Het gebeurt met de jongelingen Mick van der Gulik en Appie Attahiri en reservedoelman Jasper Boon binnen de lijnen. De wijze waarop het trio het vertrouwen van Van Dijk uitbetaald, is nog een pluspunt van de openingswedstrijd van het toernooi.

“De score had nog hoger kunnen uitvallen als we Wrexham meer onder druk hadden gezet. Maar waarom zouden we? We speelden een gewonnen wedstrijd en moeten morgen weer aan de bak. Tegen een betere tegenstander”, besluit Van Dijk.

Hovocubo 50 jaar, Het boek

Teamfoto voor de wedstrijd tegen Wrexham Futsal. Boven v.l.n.r.: Jasper Boon, Joost Reus, Mo Rougi, Appi Attahiri, Karim Ajnane, Mo Ajnane, Ronald van Leeuwem. Beneden v.l.n.r.: Youssef Makraou, Mick van der Gullik, Amir Molkarai ©, Dennis Selbach, Every Janzen, Issam el Bakkali.

Een goede start dus. Na de wedstrijd werd er gekeken naar de andere tegenstanders in deze poule. Deze beide tegenstanders waren van een ander niveau en met name de Turkse tegenstander liet zich op het veld flink gelden. Na een vermoeiende dag reden we terug van Tallaght naar het hotel. Tallaght is een grijze buitenwijk van Dublin die in de volksmond ook wel Tallaghifornia wordt genoemd en die overeenkomst ligt niet in het weer. Aangekomen in het hotel bespraken we de wedstrijden en het goede begin van het toernooi om redelijk vroeg maar voldaan de hotelkamers op te zoeken.

Woensdag 27 augustus stond de wedstrijd tegen Istanbul Üniversitesi SK op het programma. Wederom om 16.30. Na het ontbijt werd er gerust om later beelden te bekijken van de tegenstander. Daarna een korte wandeling, een sportmaaltijd en rond 15.00 uur reden we richting sporthal. Rustig werd er voorbereid met in gedachten het belang van deze wedstrijd. Er moest gewonnen worden om een goede uitgangspositie te behouden voor de wedstrijd van vrijdag, ervan uitgaande dat Eden Futsal zou winnen van het sympathieke maar minder sterke Wrexham uit Wales. Na een scherpe warming up werden de pasjes en tape op de sokken door de opgefokte scheidsrechters gecontroleerd. De wijze hoe men dit communiceerde richting spelers en staf was ronduit asociaal. De Finse scheidsrechter stond te veel onder spanning. Hij uitte dit door te schreeuwen dat de tape om

Hovocubo 50 jaar, Het boek

de sokken van de spelers dezelfde kleur moest hebben als de sokken en de UEFA regels in acht genomen moest worden.

Uiteraard had Tineke Diaz hier rekening mee gehouden dus het was snel opgelost. Rode tape om het witte tape en klaar zou je denken. Daar dacht deze man anders over en hij begon over het kleine witte randje tape welke onder de opgeplakte rode tape uitkwam. Inmiddels was trainer Sander van Dijk er klaar mee en liet dat verbaal duidelijk merken, de scheidsrechter droop af maar een vriendschap tussen Hovocubo en deze scheidsrechter zou er niet meer komen. De wedstrijd was hard maar fair.. Tussen beide clubs was veel respect en na afloop kregen wij de credits van de Turkse ploeg die de dag daarvoor nipt verloren had van het Iers `Braziliaanse` Eden Futsal. Deze twee ploegen konden het minder goed met elkaar vinden en voor ons kwam dit, naar later bleek, goed uit.

“Hovocubo and Eden Futsal have set up a Friday decider while Baku United and MNK Alumnus Zagreb were among those making a winning start in Wednesday’s UEFA Futsal Cup preliminary round games.” UEFA.com

LAATSTE DUEL HOVO WORDT BESLISSEND

Vincent Schot

(Bron: Noord Hollands Dagblad)

Alleen een verzameling Brazilianen, Portugezen en een Rus in Ierse dienst kan Hovocubo nog afhouden van het hoofd toernooi van de UEFA Futsal Cup. De Hoornse ploeg won gisteravond in Ierland ook de tweede wedstrijd van de voorronde. Om de tickets voor de eerste ronde in Slovenië te kunnen boeken, met Hovocubo vrijdagavond Eden Futsal te verslaan. In de National Basketball Arena- waar het dertig koppen tellende Hoornse publiek ook nu weer het best vertegenwoordigd is- wordt Istanbul Universitesi deze woensdagavond met 1-2 geklopt door de ploeg van Sander van Dijk.

Makkelijk komt deze zege niet tot stand. En dat heeft de ploeg voornamelijk aan zichzelf te wijten. “we hadden moeite om die derde goal te scoren. We hebben er kansen genoeg voor gehad. Ik denk dat we wel een stuk of tien, misschien zelfs wel vijftien open kansen hebben gehad”, zegt Dennis Selbach.

Beginfase

Ondanks deze overvloed aan mogelijkheden komt Hovocubo niet verder dan slechts twee treffers. De Turken staan ook nog eens eerder op het scorebord dan de Hoornaars. In de beginfase trekt de kampioen van Turkije fel van leer en is het aan doelman Ronald van Leeuwen te danken dat er niet al vroeg in de wedstrijd een grotere achterstand dan 1-0 op het scorebord staat.

Naarmate de eerste twintig minuten vorderen, neemt de West-Friese landskampioen het heft steviger in handen. De sterk spelende captain Amir Molkarai brengt de gelijkmaker op het bord via een fraaie individuele actie, gevolgd door een pegel van afstand. Seconden later komt Hovocubo direct op voorsprong. Mo Ajnane profiteert van dichtbij van het toezicht dat de Hoornse aanvoerder bewaart na een scrimmage voor het doel van Istanbul Universitesi.

Daarna is het wachten op meer Hoornse treffers. Via goed uitgevoerde vaste spelpatronen krijgen ondermeer Joost Reus en Karim Ajnane meerdere kansen om de bevrijdende derde treffer aan te tekenen, maar het ontbreekt hen aan scherpte of doelman Oguz Yesil ligt hinderlijk in de weg. De Turken, die een dag eerder pas in de laatste minuten hun meerde moeten erkennen in eden Futsal (4-2), mogen hierdoor blijven hopen op een beter resultaat en gooien er nog maar eens een portie opportunisme tegenaan. Het resultaat in een spannende slot van de wedstrijd.

Hovocubo 50 jaar, Het boek

Vechtwedstrijd

“Doordat wij verzuimden te scoren werd het een vechtwedstrijd”, zegt ook Selbach. “Dit was een druistige, fysiek sterke ploeg die bleef gaan. Daardoor werd het op het eind inderdaad nog iets spannender dan nodig was.”

Morgenavond speelt Hovocubo de derde en laatste wedstrijd van het toernooi. De aftrap tegen eden Futsal is om 20 uur Nederlandse tijd.

Donderdag 28 augustus was een rust dag. Na het ontbijt werd er wat gehangen in de lobby van het hotel om vervolgens de “icebucket challenge” uit te voeren om geld in te zamelen voor stichting ALS. Er volgde een paar flinke bakken ijswater en het eerste zonnetje van de week kwam precies op het juiste moment. Na een warme douche werd er in de hotellobby verzameld waar een bus klaar stond om ons naar het centrum van Dublin te rijden. Allereerst werd er een bezoek gebracht aan het AVIVA stadion welke bijna net zo sfeervol te noemen is als Sporthal de Opgang. Na dit bezoek werd er koers gemaakt richting het centrum. Hier mocht een ieder zijn eigen weg vervolgen.

Een aantal koos voor een wandeling door de stad terwijl een aantal supporters en stafleden binnen een mum van tijd de Temple Bar onveilig wisten te maken. Zo was Teammanager Tommy Huyser zijn meest vloeiende Ierse woord “Pint” en wist hij zich deze snel, vaardig en secuur eigen te maken.

Aan het einde van de middag stond de bus voor en binnen een half uur was een ieder in het hotel voor een welverdiende maaltijd. Na deze maaltijd bekeken wij de beelden van Eden Futsal. De tegenstander van morgen. Vervolgens werd er nog even door een groepje spelers en supporters gekaart waar een aantal moeite hadden om de zelfbedachte spelregels te volgen. Verder wisten de supporters de route naar de bar ook deze avond weer uit hun hoofd. Toch voelde je bij een ieder ook een gezonde spanning.. “We zijn er dichtbij.. Een ronde verder zou toch uniek zijn en weer een mooie trip!”

Inmiddels schrijven we vrijdag 29 augustus 2014. Een nieuwe “Final Day”. Na een goede en rustige nacht stond vandaag de wedstrijd tegen Eden Futsal op het programma. Een ploeg met meerdere nationaliteiten die al eerder “the mainround” wist te behalen. Na het ontbijt zijn de spelers gaan rusten. Vervolgens beelden bekeken om na de sportmaaltijd, aan het einde van de middag richting de sporthal te vertrekken. Bij aankomst in de sporthal was de wedstrijd tussen de Wrexham en de Turkse ploeg bezig. De tribunes liepen langzaam vol en vlak na onze warming up leek voor het eerst deze week de sporthal in zijn geheel vol te zitten.

Beide teams stonden op zes punten waarbij voor ons alleen de winst telde. Zij hadden een beter doelsaldo en waren dus in het voordeel.

De scheidsrechters waar wij eerder deze week geen vrienden mee hadden gemaakt bleken deze wedstrijd te fluiten. Dit was duidelijk in ons nadeel. Daarentegen hadden wij de sympathieke Welshmans en de heetgebakerde Turken op onze hand. Tijdens de wedstrijd bleken de scheidsrechters inderdaad een aantal dubieuze beslissingen te nemen. Zo kregen wij uit het niets een penalty tegen hoewel de fanatieke ploegen op de tribune ons weer extra vleugels gaven..

Hovocubo 50 jaar, Het boek

“Dutch debutants Hovocubo recorded the win they needed to pip their Dublin-based hosts to the next stage of the competition – thanks to Youssef Makraou's strike with five seconds remaining”

HOVOCUBO'S GOUDHAANTJE MAKRAOU DOET HET WEER

(Bron: Noord Hollands Dagblad)

Door **Redactie West Friesland** – 30-8-2014, 0:02 (Update 30-8-2014, 0:02)

Vincent Schot - TALLAGHT – Het pleit van Hovocubo lijkt beslecht als op de klok van de National Basketball Arena de laatste tien seconden van de wedstrijd tegen Eden Futsal wegtikken. De 2-2 tussenstand die hier dan op staat is onvoldoende voor de Hoornse zaalvoetballers om het hoofdtoernooi van de UEFA Futsal Cup te bereiken. Amper vijf seconden later ziet de wereld er een stuk zonniger uit voor de landskampioen als ‘goudhaantje’ Youssef Makraou de 3-2 binnen tikt.

„Dat is de kracht van Hovocubo”, zegt de matchwinner minuten later. „We geven nooit op, blijven erin geloven dat het nog goed komt.” Het klinkt nuchter uit de mond van de man die even daarvoor van vreugde nog bijna de tribune inklimt om zijn goal te vieren. Het heeft iets weg van een paar maanden eerder, als dezelfde Makraou in de finale om de landstitel een verlenging uit het vuur sleept door de 6-6 te maken tegen FCK De Hommel. „Het is me gegund om dit soort treffers te maken”, glundert de jongeling.

Zijn treffer is een beloning voor een wedstrijd waarin Hovocubo op een matige beginfase na het betere van het spel heeft. Nadat de thuisploeg, die genoeg heeft aan een gelijkspel, op voorsprong komt, herpakken de Hoornaars zich via treffers van Issam el Bakkali en Mo Ajnane. Het is een stand die het tot aan de rust weet vast te houden. En dat is knap gezien de heetgebakerde sfeer op en buiten het veld van de eindelijk eens goed gevulde arena. Het arbitrale trio ziet vooral fouten van de thuisploeg over het hoofd en legt de bal met nog iets meer dan een minuut op de stip voor een Ierse tienmetertrap als het voor de zesde keer een overtreding van Hovocubo heeft bestraft. De bal spat uiteen op de lat boven doelman Ronald van Leeuwen.

Er lijkt dan ook genoeg om over na te praten in het kwartier dat beide teams krijgen om uit te hijgen. Als er nog negen minuten op de klok staan, loopt de ploeg van trainer Sander van Dijk echter alweer de vloer op. „We hebben ons twee weken op deze wedstrijd voor kunnen bereiden. Heb de ploeg dus alleen nog een keer op de afspraken gewezen die we vooraf hebben gemaakt”, vertelt hij achteraf.

Het mist zijn uitwerking niet. Hovocubo heerst na de pauze, maar moet desondanks de gelijkmaker incasseren. Vanaf de penaltystip lijkt Rodrigo de Melo zijn ploeg naar Slovenië te schieten, waar van 1 tot 5 oktober wordt gespeeld. Met Amir Molkarai als extra veldspeler in plaats van doelman Van Leeuwen probeert de Hoornse ploeg het tij in de laatste vier minuten nog te keren. Ondanks de kansen die het krijgt, lijkt de Ierse muur stand te houden en de week voor de ploeg die het beste voetbal liet zien uit te gaan als een nachtkaars. Tot Makraou de boel in lichterlaaie zet.

Het was gelukt. De volgende ronde was een feit. Na de wedstrijd stonden alle spelers, staf en supporters op het veld. Verder stond een groot deel van de Turkse ploeg op ons te wachten. Zij reden speciaal met ons mee in de bus en wisten een prachtige sfeer te creëren. De bus veranderde in een euforische ruimte waar voor je gevoel Turkije wereldkampioen was geworden met hun fanatieke gezang dat aan ons was gericht. Het was toch echt Hovocubo dat de volgende ronde had behaald. Bij aankomst in het hotel werd er in de bar gedronken en gefeest om vervolgens snel te gaan eten en wederom Dublin te bezoeken. De avond die volgde was een prachtig feest waar onder andere bleek

Hovocubo 50 jaar, Het boek

dat 1 fietstaxi niet geschikt is voor drie personen. Moe en voldaan keerde een ieder terug. Het was weer zo'n dag, zo'n Final Day!

De volgende ochtend kenmerkte zich als sloom en vermoeid. De terugvlucht verliep voor een aantal minder spannend als de heenvlucht. De meesten vielen in slaap waarbij de schouder van Edo als kussen diende. De landing werd ingezet en voldaan keerden de meesten terug naar Hoorn waar een aantal het niet konden laten om het feestje op Outdoor Stereo voort te zetten. Tot in Nova Gorica!

Vreugde en vermoeidheid na het behalen van de volgende ronde. In het midden keeper Ronald van Leeuwen die met talloze reddingen een groot aandeel leverde. Bovenal was het een collectief succes.

Jasper Boon